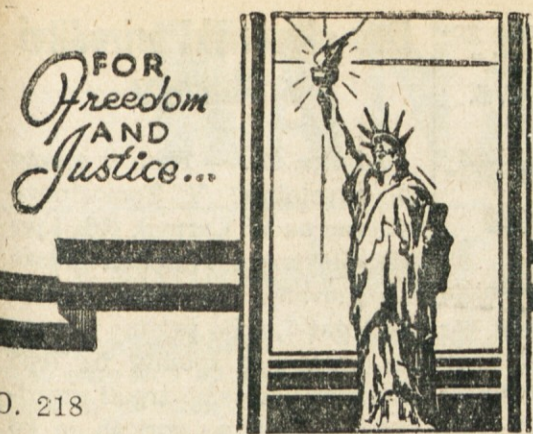




AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, NOVEMBER 12, 1963

STEV. LXI — VOL. LXI

NO. 218

Lyndona B. Johnsona mučijo težke skrbi

Razkol v demokratski stranki v Teksasu povzroča skrbi podpredsedniku ZDA, pa tudi predsedniku Kennedyju.

DALLAS, Tex. — V državi Teksas se je politika zasukala tako, da imamo sedaj kar tri stranke, dočim je še pred nekaj leti vedrila samo enotna demokratska stranka, ki je seveda zvesto plavala v konservativnih vodah. Zato je bilo takrat politično življenje v Teksasu zelo dolgočasno, omejevalo se je na dolgočasne prepire demokratskih osebnosti. Dolgčas ljudje težko prenašajo tudi v politiki. Da ga preženejo, so se najprej oglašili republikanci. Organizirali so se tako dobro, da so zmagali celo s svojim senatorjem Towerjem. Postali so torej politična sila v Teksasu, ne sicer odločilna, pa vendar pomembna.

Demokratje razklani

Sprli so se med seboj tudi demokrati. Domača inteligenca, unijski voditelji, črni in demokratijski mehiškega rodu so sklenili zvezo in ustanovili skupno organizacijo, ki so v njej najbolj aktivni črni in unijski voditelji. Tako je nastalo jedro liberalnih demokratov, ki nastopajo pri volitvah s svojimi kandidati. So postali trn v peti konservativnim demokratom. Kaj vse to pomeni, se je videlo pri volitvah preteklo soboto. Takrat so se potegovali za mesto kongresnika, ki je postalo prosto, trije kandidati: liberalno-demokrati, konservativno-demokrati in republikanci. Vsak kandidat je dobil skoraj točno tretjino glasov. Potrebne bodo ponovne volitve.

Kdo bo zmagal, to je za podpredsednika Johnsona izredno važno vprašanje. Do sedaj je nekako srečno plaval med konservativnimi in liberalnimi demokrati, ne ve pa, ali bo še mogel. Možno je bil pred leti bolj na desno usmerjen, sedaj se nagiba na zmerno levo, ker bi rad enkrat kandidiral tudi za predsednika. Zato ga konservativni demokrati zapuščajo. Volivne mu viharju, ki je divjal v Teksasu zadnjih par tednov, se je ognil s svojo potjo po zahodni Evropi. Sedaj se je vrnil in namerava, da se zamotanejši političen položaj, kot ga je pustil pred odhodom v Evropo.

Tudi Kennedy v zadregi

Političen položaj v Teksasu postaja kočljiv tudi za Kennedyja. Konservativni demokrati ga ne marajo, liberalni pa še niso dosti močni, da bi lahko računali na večino v stranki. Mislijo so si pomagati s predlogom, ki naj bi ukinil minimalen direktni davek \$1.75 kot pogoj za volivno pravico. Predlog je propadel. Reši ga lahko dogovor k federalni ustavi, da je vpoštevanje davkov pri volivni pravici za federalne volitve protustavno. Da postane ta dogovor veljaven za vso državo, je treba, da ga odobri tudi še dve državi. Kennedy se bo torej trudil, da pridobi vsaj dve državi za dostavek, kar bi pomenilo, da bodo liberalni demokrati postali močnejši v Teksasu. Le v tem oziru lahko računamo, da bo dobil Teksas za svojo kandidaturu.

Otok Formosa, kjer ima svoje oporišče Čangkajšek, ima 10 milijonov prebivalcev.

Novi grobovi

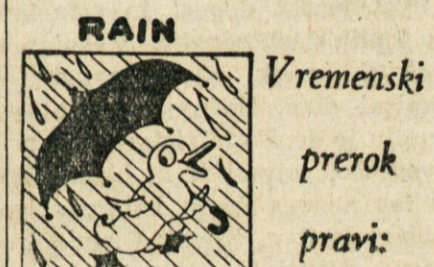
Sandra Cesen

V Cleveland Clinic bolnici je preminula 3 dni stara Sandra Cesen. Tukaj zapušča očeta Stanleta in mater Mildred, roj. Kozar, sestre Beverly in Victorio, stare starše Martina in Mary Kozar in staro mater Frances Mocnik. Pogreb je danes popoldne ob enih iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. Zavoda na 458 E. 152 St. na All Souls pokopališče. Družina živi na 288 Richmond Rd., Richmond Hts., O.

Joseph Vercel

Po dveh tednih boleznih je preminul na svojem domu na 5082 Greenhurst Dr., 86 let star, rojak Joseph Vercel, doma iz Gornje Straže pri Novem mestu, od koder je prišel sem pred 65 leti. Bil je med ustanovitelji fare sv. Lovrenca in pionir Newburgha slovenske naselbine. Bil je navdušen delavec na narodnem in društvenem polju. Bil je med ustanovitelji Slovenskega narodnega doma v Newburghu ter več let tudi njegov direktor, kakor tudi direktor Slov. narodnega doma na Maple Hts. Bil je član in ustanovitelj Društva Bled št. 20 SDZ, kakor tudi član Društva Slava št. 173 SNPJ, Pevskega društva Zvon in Društva Sv. Imena. Vsa leta do svoje pokojitve l. 1940 je bil zaposlen pri American Steel & Wire Co. Soprog Mary, roj. Jeric, je umrla l. 1952. Zapušča sina Eugena, hčere Albino Arko, Josephino, Hattie Mussig in Majlo, vnukle, brate Ludwiga, Louisa, Franka in (v starem kraju) Janeza. Brat Michael in sestra Mary Pirc sta pred nekaj leti umrla. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 8.30 iz Louis Ferfolia pogreb. zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, potem na Kalvarijo.

Eno petino vseh obrežnih svetilnikov je v Združenih državah na področju Velikih jezer.



Oblačno, vetrovno in mrzlo, pršenje dežja pomešano z nalezavanjem snega. Najvišja temperatura 44.

Natakar v kongresni delegaciji za NATO!

Glavni natakar kongresne restavracije je kot član parlamentarne delegacije ZDA potoval v Pariz.

WASHINGTON, D.C. — Naša politična javnost v Washingtonu ima pri vsej obilici raznih političnih problemov še zmeraj dosti časa, da obširno obravnava zadevo Mr. Petinauda. Mr. Petinaud je natakar v kongresni restavraciji, je črne polti in zna francosko. Ker je mož trenutno na počitnicah, ga je demokratijski kongresnik Hays vključil v 20-člansko delegacijo, ki jo je Kongres poslal na parlamentarno zasedanje NATO v Parizu.

Posvet NATO v Parizu

Vse države članice NATO pošiljajo vsako leto zastopnike svojih parlamentov v Pariz na parlamentarno zasedanje NATO. NATO parlament je praktično brez vsakega pomena. V NATO gospodarijo zunanji ministri članic NATO, še celo ministri za narodno obrambo imajo samo posvetovalen glas. Parlament NATO ima samo posvetovalen glas, ki ne pomeni dosti. Morda je potreben v toliko, da v njegovem mnenju odseva razpoloženje javnosti v deželah NATO, ki pa ni zmeraj naklonjeno ameriški zunanji politiki. Letos se je na primer parlament NATO izjavil proti nameri, da bi nekateri ladje NATO dobile atomsko orožje in da bi posadke na teh ladjah bile sestavljene iz državljanov vseh držav, ki v NATO res kaj pomenijo. Sklep parlamenta NATO je dvignil nekaj prahu, to pa je tudi vse.

Natakar iz Washingtona naj bi služil kot kurir v Parizu

Več prahu je dvignil Mr. Petinaud. Časopisje je začelo hudo napadati kongr. Haysa, čemu je vzel natakarja v svojo delegacijo. Hays se zgovarja, da mu je bil Petinaud potreben kot kurir med delegacijo in parlamentom, ker zna francosko. Časopisi odgovarjajo, da v Parizu opravljajo to delo kar mimogrede stalni ameriški šoferji, ki tudi vsi obvladajo francosčino.

Kongresnik Hays bo moral sedaj predložiti račune za svojo delegacijo. Takrat bodo njegovi kritiki, ki so večinoma re-

K vladni krizi spada tudi generalni štrajk

RIM, It. — Generalna federacija delavskih unijs je proglasila pordnevni generalni štrajk kot protest proti naraščajoči druginji. Tež utemeljiti seveda nihče ne verjame, zajec tiči čisto neke druge.

Italijanski komunisti ne morejo zlasti v vlado že od l. 1947. Da pokažejo svojo njevoljo, organizira njihova generalna konfederacija delavskih unijs ob vsaki vladni krizi pordnevni generalni štrajk. To je po komunistični zamisli "direktna akcija", ki naj pokaže, kako zelo "ljudske množice" protestirajo proti italijanski politični tradiciji. Dosedaj so taki štrajki potekali v lepem soglasju med komunisti in Nennijevimi socialisti. Letos pa hočejo socialisti v vlado in jim je štrajk zelo neprijeten. V vodstvu konfederacije so namreč zastopani eni kot drugi.

Na razvoj vladne krize štrajk ne bo imel nobenega vpliva. Predsednik Segni je dal krščanskemu demokratu Moroju mandat za sestavo vlade. Ta mora sedaj dognati ali bo naloge zmogel ali ne.

Na alžirsko-maroški meji še vedno manjši spopadi

RABAT, Mar. — Premirje je stopilo v veljavo na maroško-alžirski meji l. novembra, vendar pride še vedno tu in tam do vojaških spopadov. Seveda zvrata obe vladi odgovornost za nje druga na drugo.

Abesinski cesar Hajle Selasije, ki se je vrnil s svoje poti po Maroku, Alžiriji, Tuniziji, Jugoslaviji in Egiptu, je začel priprave za sestanek zunanjih ministrov Afriške zveze, ki naj bi skušala najti rešitev za sedanji spor med obema arabskima državama severne Afrike. Selasije je bil imel rad sestanek v Adis Abebi, kjer je bila Afriška zveza litošnje spomlad ustanovljena.

Ameriška diplomacija se vneto prizadeva, da bi Alžirija in Maroko doseženo premirje spoštovala in s posredovanjem Afriške unije ali svojih sosed končala mesebojni spor, ki skriva v sebi stalno nevarnost večjega spopada v severni Afriki.

publikansko usmerjeni, dobili povod, da napadejo demokratsko potratnost z denarjem davkoplačevalcev.

ZVEZA ZA NAPREDEK NI RESITEV LAT. AMERIKE?

Predsednik Brazilije Goulart je včeraj ob otvoritvi drugega letnega sestanka Zveze za napredek poudarjal, da se morajo države Latinske Amerike združiti v obrambi skupnih koristi, ker edino v tem je njihova rešitev. Zvezo za napredek, s katero skušajo Združene države pomagati Latinski Ameriki, je Goulart omenil le mimogrede.

SAO PAULO, Brazil. — Včeraj se je tu začelo drugo letno posvetovanje zastopnikov 20 držav Latinske Amerike, ki sodelujejo z Zvezo za napredek, v okviru katere skušajo Združene države sodelovati z državami Latinske Amerike pri naporih za gospodarske in socialne reforme ter za gospodarski napredek. Zveza je doslej zaradi premajhnega sodelovanja držav Latinske Amerike dosegala le sorazmerno malo uspehov, zato jo prenekaletni vodniki Latinske Amerike omalovažujejo, med temi je tudi predsednik Brazilije Joao Goulart. Ob otvoritvi letnega zborovanja Zveze je včeraj tu to komaj omenil, pozival pa je države Latinske Amerike, naj se združijo v obrambi svojih koristi pred industrijsko razvitimi deželami.

Zveza za napredek je bila ustanovljena na predlog predsednika Kennedyja za rešitev Latinske Amerike iz gospodarsko-socialne zaostalosti. Z njeno pomočjo in sodelovanjem naj bi bile v državah Latinske Amerike izvedene agrarne in druge nujne gospodarske - socialne reforme, ki bi te države in njihovo prebivalstvo rešile iz ostankov feudalnega sistema v moderni čas. Združene države so bile v tem okviru pripravljene dati tekom 10 let 20 milijonov dolarjev gospodarske pomoči Latinski Ameriki. Države Latinske Amerike z nekaj izjemami niso pri teh načrtih resno sodelovale. Čakale in sprejemale so le gospodarsko pomoč Združenih držav, same pa niso storile niti začetnih korakov. Vladajoče plasti se izmikajo vsakim reformam, ki bi omajale njihov vladajoči položaj in jim naložile kake gohpodarske žrtve.

Tako je bilo v dveh in pol letih obstoja Zveze za napredek storjenega dejansko zelo malo, kar bi bilo mogoče pokazati kot uspeh skupnih naporov. Nevarnost socialnih nemirov in revolucije se je komaj kaj zmanjšala, ker se niso izboljšale socialno-gospodarske razmere prebivalstva.

Goulart je izjavil, da mora Latinska Amerika nastopiti proti ostalemu svetu združeno. Napadel je trgovinske ovire, ki otežujejo izvoz surovin v industrijske države ter sedanje razmere v mednarodni trgovini oz-

vevali z demokrati, kdo je bolj proti civilnim pravicam. Vključ temu so republikanci dobili karredno število glasov, čeprav niso nikjer zmagovali. Goldwaterjev kandidat za guvernerja je tam dobil nad 100.000 glasov. Uspehov na jugu se torej veselijo lahko tudi republikanci, akoravno niso zmagovali. Toda ne vsi republikanci. Slabo se namreč počuti liberalno krilo republikanske stranke. Kjerkolli so na jugu republikanci napredovali, so pri tem zagovarjali segregacijo. Ako tega ne bi storili, ne bi bili napredovali.

Pri vsem tem velja še zmeraj staro pravilo: pri takih volitvah, kot so bile letos, imajo praviloma domače zadeve več vpliva na volivce kot vprašanja, ki razburjajo vso deželo. Tudi radi tega ne moremo videti letošnjih volitev nobenih značkov, kdo bo končno zmagal prihodnje leto.

V Jugoslaviji so odprli prvi rudnik urana BELGRAD, SFRJ. — Te dni so v Jugoslaviji odprli prvi rudnik urana, ki ga bodo vsaj za enkrat verjetno prodajali v tujino.

Ležišča urana so bila znana že dolgo na področju Srbije v Rodopskem gorskem sistemu. Najprej so jih proučili ruski geologi v prvih letih po vojni, še predno je prišlo do preloma med Belgradom in Mosko, kasneje so to delo začeli znova domačini ob sodelovanju zahodnih strokovnjakov.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima jutri, v sredo, ob 7.30 zvečer sejo v navadnih prostorih. Po seji bo zabava.

Skupne podružnice SZZ imajo jutri, v sredo, ob enih popoldne sejo v St. Clair Recreation Centru v navadnih prostorih.

Zanimiv program—

V četrtek, 21. novembra, zvečer ob osmih bo v WHK avditoriju na 5000 Euclid Ave. zanimiv in poučen kuharski program "Okoli sveta". Osem poklicnih kuharic bo kuhalo in kazalo izbrane recepte narodnih jedi na šestih električnih štedilnikih. Med udeležence bo razdeljenih 37 nagrad. Vstopnice so na razpolago v našem uradu brezplačno, ker je naš list med pokrovitelji programa.

Načrti s Fenn college—

Država Ohio je predložila vodstvu Fenn Collegea uvrstitev med državne visoke šole v obliki popolne univerze ali pa le izvajanje državnega programa kot tehnični institut, ki naj bi bil sposoben tekmovali z najboljšimi v deželi.

Moskva zanikava Nikitine grožnje

MOSKVA, ZSSR. — Uradno glasilo sovjetske vlade Izvestia je prineslo na prvi strani izjavo, v kateri zanikava, da bi Nikita Hruščev pretekli četrtek na javnem sprejemu svaril Ameriko, da bo v slučaju, če bo ona napadla Kubo, napadla Sovjetska zveza katero izmed svojih neposrednih sosed, zaveznic Amerike.

"Izvestia" trdijo, da je Nikita dejal: "Kuba je samo 90 milj od Združenih držav... toda nekatere države — zaveznice Združenih držav — so še bližje nas. Toda mi nimamo namere, da bi jih zaradi tega napadli!"

Reka Amazonka v Južni Ameriki je plovna za večje ladje od ustja do 2.000 milj daleč navzgor.

Zadnje vesti

CARACAS, Venez. — Komunisti so včeraj izvedli zopet vrsto sabotaž in napadov. Tako so v neki bolnišnici kakih 150 milj od tod ustrelili nekega zdravnika in dva policaja, ko so prišli iskat vanjo svojega ranjenega vodnika, ki je bil prijet od oblasti pred nekaj dnevi. Komunistično vodstvo trdi, da bo prišlo v deželi pred 1. decembrom do revolucije, ki bo preprečila za tedaj napovedane nove predsedniške volitve.

BUENOS AIRES, Arg. — Iz pisanja časopisov in izjav članov vlade izgleda, da ameriške petrolejske družbe ne morejo računati na večjo odškodnino za razveljavitev pogodb, ki so jih sklenile s bivšim predsednikom Frondizijem. Vlada trdi, da ji dolgujejo velike vsote denarja.

MIAMI BEACH, Fla. — Uredniki dnevnega časopisa deželje, ki so se zbrali tu na letnem zborovanju so prepričani, da bodo republikanci izbrali prihodnje leto za svojega predsedniškega kandidata znova Richarda Nixona in da bo ta zopet poražen od demokrata Kennedyja.



6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 213

No. 213 Tues., Nov. 12, 1963

Kongres zbolel na politični mrzlici

Ta in pretekli teden lahko opazujemo, kako nerodno je, ako v Kongresu zastane delo in se vse važne zadeve nagrmadijo na zadnje tedne rednega zasedanja, za izredno zasedanje pa ni več nobenega časa.

V senatu imajo še vse polno opravka z zakonom o znižanju davkov. Morali bi hiteti, toda senator Byrd je že napravil konkreten načrt, kako bo zakon ubil. Povabil je na zaslišanje pred svoj finančni odbor 70 interesentov, pravi, da jih bo povabil še sto in da bo končal z zasliševanjem šele 20. decembra. S tem je zakon za letošnje zasedanje ubit. Senat bo namreč šel ravno iste dni na božične počitnice in se vrnil 2. januarja, da začne takoj drugi dan z novim zasedanjem. Byrd je odkrito povedal, da hoče najprej videti, kakšen proračun bo Kennedy predložil za prihodnje leto, šele potem bo njegov odbor začel resno debatirati o davčnem znižanju. Dober del senatorjev se jezi na Byrda, toda ne morejo mu do živga.

Obnavljanje zakona o podpiranju tujine je naravnost klasičen zgled, kakšne sitnosti dela senatu zavlačevanje in kako se to grdo maščuje ravno zadnje dni letošnjega zasedanja. Ko je senat uvidel, da zakona ne more hitro spraviti pod streho, je preteklo sredo vpeljal za plenum tudi večerne seje, kar je mnogo senatorjev spravilo v slabo voljo. Povod zanj je dalo tudi okoli 40 dostavkov k zakonskemu načrtu, kot ga je sprejel senatni odbor za zunanjo politiko. Dostavke predlagajo posamezni senatorji brez predhodnega sporazuma, zato si dostavki večkrat vsebinsko nasprotujejo. Ni pa več časa, da bi jih kdo spravil v sklad. O vsakem dodatku se vodi samostojna debata in se ne ozira dosti na to, kar je že bilo govorno ali sklenjeno.

Tako doživljajo posamezni dodatki čudno usodo. Senator Proxmire je na primer predlagal, da sme Tito samo kupovati deželne pridelke po izjemno ugodnih pogojih, to je za dinarje, da naj pa Kennedy nima več pravice, da bi dal tudi kako drugo podporo, ako bi prišel do prepričanja, da je to v interesu naše narodne varnosti. Tito je torej vsaj teoretično na slabšem, kajti preje bi mu Kennedy še lahko dajal podpore, sedaj jih ne bo več mogel, ako tudi bi to smatral za pametno politiko. Zato je pa drugi dodatek vrnil Jugoslaviji pravico do klavzule "največjih ugodnosti". Torej neke vrste gospodarsko-socialna kompenzacija. Senatorji seveda niso mnogo mislili na to. Glasovali so kar v hitrici brez predhodnega sporazuma. Le goli slučaj je nanesel, da je prišlo do kompenzacije.

Senat je od sedaj obravnaval in izglasoval le manjši del dostavkov. Ostali pridejo na vrsto ta teden. Koliko dostavkov bo sprejetih in koliko ne, nima v senatu nihče pravega pregleda. Vsekako upajo, da bo zakon sprejet še ta teden.

Senatorji se zavedajo, da to ni prav. Toda kdo je kriv? Edini senator Dodd je javno postavil to vprašanje in pri tem dobro utemeljil odgovornost vsega senata za počasno zakonodajo. S prstom in besedami je pokazal na senatorja Mansfielda kot glavnega krivca za sedanjo zmešnjavo. Mansfield je namreč voditelj demokratske večine v senatu in stvarno določa dnevni red in zakonodajni postopek. Mož je premehak in preveč obziren do želj posameznih senatorjev ter jim rad ugodil. Zato tudi senatne seje potekajo tako brezplodno. Mansfield se je seveda branil, debata med Mansfieldom in Doddom je pa kradla čas za debato o zakonu o podpiranju tujine. Ako bi vse to še ne zaleglo dosti, se je v debato vmešal še voditelj republikanskih senatorjev Dirksen, kar je tudi samo podaljšalo nepotrebno prekanje.

Mansfield in Dirksen sta namreč sklenila kompromis: zakon za podpiranje tujine naj se ustali na znesku \$3.74 milijone. Upata, da ga bo večina senatorjev končno tudi odobrila, toda prepričana pa nista. Senator Morse je že napovedal hud boj in hoče še znižati ta znesek. Pustolovščine raznih diktatorjev, ki jih Amerika podpira, mu dajejo dosti prvovrstne dokumentacije, ki utemeljuje njegove zahteve.

Na obravnavanje zakona o podpiranju tujine v senatu se je spravil na svoji zadnji tiskovni konferenci sam državni tajnik Rusk in z nenavadno ostrimi besedami kritiziral namero posameznih senatorjev, da preko zakona o podpiranju usmerjajo našo zunanjo politiko. Rusk je trdno prepričan, da je to samo predsednikova pravica, ne pa senatna. Mož je pri tem prezrl, da senat in ne predsednik odreja zneske, ki so potrebni za posamezne akcije v zunanji politiki. Na to so ga posamezni senatorji že opozorili.

Vzrok za burjo okoli zakona o podpiranju tujine leži globlje. Naša dežela je že sita podpiranja tujine. Rada bi videla konec. Ne verjame več federalni administracija, njenim diplomatom in strokovnjakom, da je podpiranje v tako velikem obsegu res potrebno. Senatorji in kongresniki imajo posluš za tako razpoloženje. Kennedyjeva okolica in administracija ga nimata. V tem je bistvo trenja za podpiranje in proti njemu.

Predstavniki dom uživa navidezen mir. Zdi se, da se mu nikamor ne mudi. To je deloma res. V zaostanku je z delom senat, ne predstavniki dom. Dela seveda ne manjka tudi tam, toda ni veselja, da bi kdo zagrabil zanj. Kongresnik Smith ga naravnost sabotira. Dobil je v roke zakon o civilnih pravicah in hoče sedaj znova zasliševati interese prav tja do božičnih praznikov. Posnema torej senatorja Byrda. Zato nihče ne računa, da bi zakon o civilnih pravicah letos srečno preplul skozi Kongres. Morda bo pokopan istočasno z zakonom o znižanju davkov. To bo pogreb ne samo obeh zakonov, ampak tudi vsega zakonodajnega dela v letošnjem zasedanju. Mrzlca, ki vlada na Kapitolu, bo samo pospešila njuno smrt.

BESEDA IZ NARODA

Zlato poroko sta praznovala



CLEVELAND, O. — V nedeljo, 20. oktobra, sta praznovala Mr. in Mrs. Andrew Bradach 50-letnico svoje poroke. V cerkvi Marije Vnebovzete je bila v ta namen ob devetih zahvalna sv. maša.

Zlatoporočenec je doma v Kompelju pri Dobropolju na Dolenjskem, kjer živi še dva njegova brata in ena sestra. Brat Jože pa živi v Chisholmu, Minn. V Ameriko je Andrew Bradach prišel leta 1910. Njegova žena je doma v Mali vasi pri Dobropolju, kjer ima brata in sestro. Njen brat Louis Germ živi v Chippewi v Ohio. Ona je prišla v Ameriko leta 1913.

Slovenske duhovne vaje za žene in dekleta

Cleveland, O. — Zopet je dana ženam in dekletom prilika za slovenske duhovne vaje, ki se bodo vršile od petka 29. novembra zvečer do nedelje 1. decembra popoldne v škofijskem domu duhovnih vaj.

Tiste, ki so že kdaj opravile dobre duhovne vaje, bodo gotovo rade zopet prišle, ker po svoji lastni izkušnji vedo, koliko dobrega lahko naredijo duhovne vaje. Za dober dan in pol se človek umakne vsemu, kar ga vsak dan obdaja in se popolnoma posveti premišljevanju in molitvi. Veliko reči je, ki bi jih človek rad dobro premislil in ki so koristne za dušo pa v vsakdanjem življenju za to ni časa. Najprimernejše za to so duhovne vaje. Dekleta bi morda rade naredile načrte za bodočnost, morda celo za poroko — najlepše se na to pripravijo pri duhovnih vajah. Mame skrbijo vzgoja otrok — pri duhovnih vajah lahko to temeljito premislijo. Tiste pa, ki že obujajo spomine na minula leta, se z duhovnimi vajami najlepše zahvalijo Bogu za tolike prejete dobrrote. Za vse so pa duhovne vaje najlepša prilika, da obnovijo in poživijo svoj ljubezen do Boga.

Odločite se in, če vam le čas dopušča, pridite.

Priglasiti se je treba vsaj do 23. novembra v župnišču. — Sv. Vid (EN 1-2624) — Marija Vnebovzeta (PO 1-0500) — Sv. Lovrenc (DI 1-0496) — Sv. Kristina (AN 1-1410).

Msgr. Louis Baznik
Rev. Matija Jager
Rev. Joseph Celesnik
Rev. Francis Baraga

V tem slučaju se zberemo v pogrebem zavodu, da se poslovimo od pokojnika za ta svet in da molimo zanj. Marsikdo pravi ob taki priložnosti: Prav si je vse uredil v upanju, da bo mirno in udobno užival sad svojega truda, pa je moral vse pustiti in iti v večnost! Nič ni vzel s seboj razen dobrih del, če si jih je v življenju znal nabirati. Dolarji in vse drugo, kar se da ukrasti, kar rjavi ali gnije, je ostalo tu.

Naši pionirji naglo odhajajo drug za drugim. Stevilo onih, ki smo prišli sem pred prvo svetovno vojno s trebuhom za kruhom, se naglo krči. Ako ne bi bilo po drugi svetovni vojni in nesrečni revoluciji prišlo sem toliko novih priseljencev iz Slovenije, bi bila vrzel še večja, slovenske besede bi bilo slišati še redkeje. Novim naseljencem za njihovo prizadevanje in trud za ohranitev slovenskega jezika, pesmi in drugih kulturnih dobrin v tej deželi prav lepa hvala! Kako prav in lepo je, da imamo slovenske šole, kjer se otroci lahko uče in izpopolnjujejo v jeziku svojih staršev.

Predzadnjo nedeljo nas je na slovenskem programu, ki ga vsi radi gledamo, iznenadil "Kres." Njihovi narodni plesi v lepih slovenskih narodnih nošah so bili nekaj, na kar smo lahko vsi ponosni. Naj bi še kdaj nastopili! —

Mary Gombach

Pismo iz Indije: Misijon-ski brat France Drobnič umrl

Cleveland, O. — Slovenske misijonarje v Indiji je spet zadelo huda nesreča. Za patrom Viktorjem Sedejem, ki je umrl 22. junija t.l., je odšel sedaj k Bogu po večno plačilo še eden izmed najbolj delavnih misijon-skih bratov iz njihove skupnosti brat France Drobnič iz Dobropolja na Dolenjskem. Dne 22. t.m. bi obhajal 34-letnico, ker je odšel iz Ljubljane preko Trsta s p. Stankom Poderžajem in drugimi slovenskimi jezuiti misijonarji-duhovniki in brati na takrat ustanovljeno jugoslovansko misijonsko postajo v Indiji. Poročilo o njegovi smrti nam je naznanil misijonar p. Stanko Poderžaj, in sicer s pismom iz Chandernagore v Indiji od 29. okt. t.l. V pismu p. Poderžaj piše najprej o rajnem msgr. Matiju Škerbcu, nato pa na svoje spomine na msgr. Škerbca naveže svoje sporočilo o nenadni smrti misijonskega brata Franceta Drobniča, in sicer takole:

"Bog povrni novico — veselo in žalostno — kakor je pač to za nas, ki verujemo, o smrti msgr. Matija Škerbca. Res, poznal sem ga še kot študent. Je včasih prišel k nam in je celo moji sestri, ko je imela grižo, podelil zadnje zakramente... Vam pa moram tudi sporočiti novico, da nam je pretekli teden v terek ob 10. zjutraj umrl brat France Drobnič iz Dobropolja. Prišel je na Himalaji, kjer zdravniški niso mogli konstatirati bolezni. Bil je ondi v sanatoriju na pregledu. Pa tudi kalkutski zdravniki niso mogli dognati, kaj mu je bilo. Umrl je nenadoma. Sumijo, da je imel bulo na jetrah, ker je težko dihal in več tednov ni mogel spati. Vsi so ga imeli radi. Zmeraj je delal in vedno je imel nove načrte. Zmeraj je kaj novega naredil, zgradil, uredil, vmes pa kot pravi kranjski fant zavriskal in se zasakal na petah, kot naši fantje, ko so polko plesali. Vplivne ljudi je rad po hrbtu potrepljal, kar mu niso zamerili. Zelo je bil pobožen. Predstojniki so se nanj lahko zanesli. — S p. Demšarjem sva bila na pogrebu. Počiva nekaj metrov proč od p. Sedeja... Naj počiva v miru! Prosim, sporočite g. Julčetu, da je naš brat

Ancljev Francelj

Slovenstvo pri nas se še drži in upira utopitvi

Euclid, O. — Ko dobim v roke naš odlični časnik "Ameriško Domovino" prečitam najprej kolono "Novi grobovi". Tam so objavljene žalostne novice o smrti znancev in prijateljev, s katerimi smo se morda poznali še v stari domovini, morda pa bili skupaj pri katerem naših društev.

France umrl, da se ga bodo gospodje spomnili pri sv. maši." J.S.

Kulturna in zabavna prireditve v Milwaukee

Milwaukee, Wis. — Slovensko društvo Triglav prijateljsko vabi vse naše rojake in rojakinje ter prijatelje na kulturno-zabavno prireditev, ki se bo vršila v nedeljo, 24. novembra, v dvorani sv. Janeza na 9. cesti. Društveni igralci bodo ob 3.30 pop. vprizorili lepo slovensko ljudsko igro "PRI KAPELICI", ki jo je spisal znani ameriški Slovenec, danes že pokojni p. Kazimir Zakrajšek. Igro "PRI KAPELICI" režira Lojze Galič. V igri bodo nastopili Rifelj Janez, Zofka in Zofija, Kralj Borut, Strmšek Toni, Dari in Karrel, Kotar Rudi, Vesel Justa, Bambič Ivan in Jakoš Ivan. Nastopil bo tudi pevski kvartet pod vodstvom Ernesta Majheniča. S pevsko solo točko bo nastopil Rudi Kotar, ki ga bo na citrah spremljala Rezika Kotar. Takoj po predstavi se bo pričela v spodnji dvorani prijateljska zabava s plesom. Tudi to pot bo preskrbljeno za hladno pijačo in okusno večerjo — domače krvavice in pečnice s kislim zeljem. Dragi rojaki, udeležite se lepe dramske predstave "PRI KAPELICI" in zabave v nedeljo, 24. novembra, ob 3.30 uri pop. pri Sv. Janezu. Vsi dobrodošli!

Mladi Strmšek Karel je napisal nekaj vtisov iz zadnjih počitnic: Dragi prijatelji! Ob tej priliki vam hočem napisati nekaj vrst, kako sem se imel v mojih počitnicah. Ob zaključku šole sem dobil "merit" spričevalo in tako sem z veseljem nastopil moje letošnje počitnice. Zadnji teden v juniju je gospod župnik Claude peljal nas par ministrantov v Lemont in to M. Majheniča, J. Kunostivarja, J. Purpora, J. Menčaka in mene. Tu smo imeli priliko videti, kakšno je življenje duhovnikov v samostanu. V Lemontu je bil naš vodja p. Mark, kateri je nam dal dnevno opravljati lažja dela, kot čiščenje levega Lemontskega parka. Poleg tega smo tudi imeli male sestanke in bili vsak dan pri sv. maši. Vseh pet dni smo imeli zelo dobro hrano, katero je nam pripravil brat Jim od naše cerkve. Poleg dela smo imeli dovolj časa na razpolago za razne športne igre. Dne 28. junija sta moj atek in mama nastopila dvotedenski dopust in smo se v toplih dneh odpeljali v lepi Triglavski park, kjer imamo premični dom. Zadnjo nedeljo v juniju je društvo Triglav imelo veselico, otvoritev in blagoslovitev novega doma, katerega je blagoslovil g. župnik Claude Okorn. Bilo je dosti gostov iz Milwaukee in okolice. Tudi iz Chicago so prišli sorodniki in prijatelji. Bilo je zelo prijetno. V počitnicah sem se največ kopal in čolnaril v malem Triglavskem jezeru. Tudi veliko naših prijateljev nas je obiskalo za časa naših počitnic. V tem tednu sem pa imel največ zabave, ker je moj prijatelj Frank Jakoš dobil dovoljenje od svojega očeta, da ostane za ta teden v našem parku. Popoldne sva za kakšno uro pomagala mojemu očetu pri delu, potem pa smo imeli dosti zabave. Moj atek in mama sta mi pokazala, kako se strelja s pravilo lovsko puško. Največ pa sva s Frankom plavala, čolnarila in streljala z mojo puško, ki sem jo dobil od staršev za rojstni dan. Zdaj pa so počitnice že minile in začela se je šola. Zato vas lepo pozdravlja

Karel Strmšek

Več vrst hotelov

RIM, It. — V Italiji imajo štiri vrste hotelov: razkošne, prvo, drugo in tretje razredne. Razkošnih je menda v vsej deželi le 40.

Dve slovenski prireditvi v Chicagu

Chicago, Ill. — Kam v soboto 16. novembra? V Tomazinovo dvorano na W. Cermak Rd., kjer ima Slovenska Narodna Zveza martinovanje združeno z vinsko trgovijo. Bo pristno slovensko veselje v spomin na lepe čase nazaj, ko smo trgli grozdje in v vriskali po gorica in ko je zorel mošt v vino. Pridite!

Kam pa v soboto 23. novembra? Slovensko pesem bomo slišali. Pripravljajo jo naši mladinci v okrilju Lige. Bo nekaj posebnega. Posvečena bo spomenu 1100 letnice prihoda slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda v naše kraje. V Lemontu smo letos o tem slišali mnogo. Prav je, da še pri Sv. Stefanu proslavimo ta pomembni jubilej. Pridite vsi od blizu in daleč. Velika farna dvorana naj bo nabito polna! Premajhna! M. G.

Martinovanje upoko-jencev v SDD na Prince Ave.

Cleveland, O. — Pri nas doma so imeli mati pripravljeno kako staro Rokoš, ki ni več nesla jajc ali kakega starega petelina, ki je že izgubil oblast nad svojim kokošjim rodom. Za Martinovo nedeljo so jo zaklali, spekli so dobro potico, oče pa so poskrbeli za vino. Povabili so tiste, ki so pomagali delati v vinogradu. Ko so natakali vino, so vstali in rekli: "Kakor je sv. Martin blagoslovil vino, ko je živel na zemlji, tako naj nebeški Oče blagoslovi to naše vino."

Ko sem odrasel, sem pustil domačo družbo in odšel v gostilno. Tam smo plesali pozno v noč. Ob večerih se je slišalo hripavo petje iz vinskih gor. Gorenjci pravijo, da smo Dolenjci slabi ljudje, ker vsako leto obrežemo trto, da na Gorenjsko ne priraste. Pa ni tako. Dolenjci prodajajo najboljšo vino Gorenjcem, slabše pa sami pijejo. Imajo tudi izrek, da če je vino ružno in sladko, pravijo, da so ga sami pridelali, če je pa kislo, da ga jim je Bog dal.

Veselo martinovanje se po navlaja med našim narodom leto za letom. Tudi letos ne bomo pozabili sv. Martina. Stajerci so martinovali preteklo soboto v Slovenskem domu na Holmes Avenue, Klub upoko-jencev bo to soboto, 16. novembra, v Delavski dvorani na Prince Avenue. Mrs. Pugel je že zapisala v Ameriški Domovini, da znajo naše okoliške žene in dekleta pripraviti okusna jedila. To je čista resnica, na večerji upoko-jencev bodo pripravile tako okusne jedi, da se jih boste ves teden spominjali. Res, čudim se tem ženam. Nekatero od njih so že v pokoju, v laseh imajo že vpletene srebrne niti, pa so tako urne, kot bi bile 20 let stare. Zaslužijo vso pohvalo in čast!

Vsi domačini, ki živite v fari sv. Lovrenca, pridite na martinovanje, pridite pa tudi tisti, ki živite kakih deset milj proč. Zaprežite svojega kovinskega konjčiča in ga usmerite proti Prince aveniiji in vzhodni 109. cesti. Z večerjo bodo začeli streči ob šestih. Nato bo ples. Plesali bomo vsi, stari in mladi! Upokojenci pripeljimo s seboj svoje boljše polovice, naj se še one enkrat poveselijo, čeprav že v jeseni življenja. Mlajši pa pripeljite s seboj svoje srčkane žene. Pridite tudi tisti, ki še ne okušate sladkosti zakonskega življenja. Saj bo v dvorani donelj fantov in deklet. Morda vam bo sreča naklonjena, da boste prav ta večer srečali pravo ali pravega, in da boste kmalu deležni sreče v okrilju sedmega sv. zakramenta. To vam iz vsega srca želi podpisani. Na veselo svidenje na večerji upoko-jencev iz Newburga!

Jakob Resnik

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Zakaj popuščamo?

Živo so nam še v spominu časi (čeprav bi jih mnogi doma in mnogi na tujem radi pozabili), ko je naš slovenski narod in mi z njim v Sloveniji vodili strahotno borbo, borbo na življenje in smrt. Tedaj je šlo za zmago dveh idej: ali bo bodoča ureditev Slovenije na svobodni in demokratični podlagi, ali bomo zapadli težnjam in pritisku svetovnega, barbarskega komunizma. Razkosanost ter zasedba dežele in še drugi činitelji so pripomogli, da so zdrave sile v tem gigantskem boju podlegle. Desetisoči so svoj nehoteni in miselno nemožni poraz plačali z mučeniško smrtjo. Narod je moral vsiljeno mu protiljudsko oblast sprejeti in vsaj na videz priznati. Znatno del zdravih, življenja polnih narodnih sil pa se je znašel v neprostovoljni emigraciji.

Sem moramo prišteti še nove tisoče tistih, ki po zdravem pomenu niso mogli, odnosno hoteli sprejeti nemogočih razmer protinarodnega komunizma. S pobegom so prešli v človeka vredno in dostojno življenje svobodnega sveta. Vsi smo prinesli s seboj dokajšnjo mero borbenega duha, prave miselnosti za odpor in nadaljevanje idejne borbe. Nastane samo vprašanje, ali smo v sprememljenih razmerah zmogni nadaljevati to borbo, ki danes ne potrebuje več pušk in topov, temveč idej in strnjanih vrst.

Z vsjo žalostjo moramo ugotoviti in zapisati neizpodbitno, resnično dejstvo, da naša enotna volja do borbe vidno poje. Nič več ne prevladuje zdrava miselnost med nami in tudi enotnih vrst že pogrešamo. Kje so tedaj vzroki, da klonemo, ko bi morali stati strnjeno kot en moč, dokler naš sveti boj ni končan? Zakaj pozabljamo, kakšnih sredstev se je posluževal naš skupni sovražnik komunizem, ko je za ceno neprecenljivih žrtev zaslužil narod in zmagal? Ali naj se res zadovoljimo s tem, da smo sami na svobodnih tleh, v dobri konjunkturi in v življenju demokracije ter izobilja? Kako moremo sami uživati svobodo in njene dobrine, ko pa vemo, da so naši doma vsa tega oropani?

Kriki in prošnje naših mučencev zamirajo v naših ušesih. Zaslužni rod nas v tiski verskega, kulturnega in gospodarskega trpljenja opominja naj ne odnehamo. Zadnja želja in oporoka padlih je bila: Nič ne imejte skupnega z narodnim sovražnikom! Ohranite in držite enotnost v borbi proti komunizmu. Narod doma vkovan, brez moči in brez glasu natičem v srcu prosi, ko nas opazuje: da bi se vsaj oni v svobodni ne podali, da bi vsaj oni zdržali; lažje bomo mi prenašali rdeči jarem, če bomo vedeli, da oni svobodno in strnjeno odklanjajo vse stike s komunizmom.

Priznati moramo, da smo daleč od vsega tega, kar nas narod prosi. Vse naše podpiranje tiska in društev, ki delujejo v boju proti komunistični dejavnosti, je še premalo. Svojih vrst še nismo strnili. Kdaj bomo prevzgojili svojo lahkomišelnost in zavest, da je potreba idejne borbe naša narodna dolžnost. Še tega se nismo zavedli, koliko grešimo, ko komunizem kar naravnost podpiramo. Po nepotrebnem obiskujemo domovino in s tem podpiramo oblast, ki je našemu ljudstvu vsiljena. Oblast je vesela našega denarja in našega priznanja, ker se zaveda svoje nezakonitosti. Zdravo borbeno zavest rušimo, ko se navezujemo na dobrine tega sveta in letamo

za njegovimi užitki. Sosea cenimo po modelu njegovega avtomobila in debelini njegovih preprog. Visoko postavljenim idejam smo se začeli že posmehovati. Naše vrste niso več strnjene. Kako bodo, ko pa vsak dan kršimo svoje dolžnosti do bližnjega, če mu kratimo njegove pravice in gledamo nanj zviška, ker "nič nima". S krivicami storjenimi bližnjemu pripravljamo pot komunizmu. Njegova moč raste z našo pokvarjenostjo in njegov ugled se vedno čim bolj mi mešetarimo z njim in sklepamo z njim kupčije.

Ne dajmo si dovoliti, da nas mrcvari kar vsakdan, ki pride iz Jugoslavije, poslan od Titove oblasti. Prinašajo nam kulturno sodelovanje, prinašajo k nam našo lepo in mило pesem. Toda pošiljajo jih tisti, ki našemu rodu doma odrekajo, da bi se mogel svobodno kulturno udeleževati in izražati.

Kdaj bomo zopet spoznali, česar smo se nekoč že dobro zavedali? Od tega ponovnega spoznanja bomo lahko našli pot za pravilno presojanje in za prave odločitve, od katerih bo odvisen naš obstoj v bodočnosti.

J. Kranjc

Oh desetletnici Slovenske šole v Torontu

Toronto, Ont. — Prva slovenska šola v Torontu pri župniji Marije Pomagaj praznuje desetletnico svojega obstoja. Važen kulturni dogodek vseh torontskih Slovencev. Šola ima v življenju posameznika ali naroda prvenstveno mesto, posreduje namreč človeku duhovno gradnjo in ga seznanja z resničnostjo življenja. Naloga šole je torej na moč vata in odločilna. Tega so se gotovo zavedali tisti, ki so pred desetimi leti priklicali k življenju to ustanovo z namenom združevati slovensko mladino, sodelovati pri njeni vzgoji ter kar je najvažnejše, posredovati ji materinščino in z njo vred celotno slovensko kulturno stvarnost, v kolikor je pač v danih razmerah mogoča.

Opazovalcu je soditi, da slovenska šola Marije Pomagaj dejansko služi svojemu namenu. Ima pogoje, kar pojem šola zahteva: stalni učiteljski zbor, učni načrt, lastni prostori ter dokaj zadostna učila. Dodobra izdelan in praktičen učni načrt je osnova vseh uspehov, katere je šola posebno v zadnjih letih dosegla. Vprašanje je še, ali je tako resna ustanova potrebna torontski mladini? Odgovor je jase: potrebna in koristna. Oglejmo si samo primer dvojezičnih šol na Korškem in v Avstriji in na Tržaškem in Goriškem v Italiji. Mladina se v tamkajšnjih šolah učijo istočasno dveh glavnih jezikov in se seznanja z dvema kulturama in pri tem prav nič ne trpi njen napredek, obratno, z lahkoto si osvoje prednost pred drugimi sodelavljani. Tako je tudi delo slovenske šole v Torontu dopolnilno angleškimi šolam in nikakor ovira.

Slovenska šola vrši veliko in pomembno kulturno poslanstvo za nas torontske Slovence. Brez te ustanove bi bili prikrajšani velikim kulturnim doživetjem odrske ali glasbene narave. — Kresniček, Zvezdica Zaspanska, sodelovanje pri dveh glasbenih festivalih, nastopi šolskega pevskega zbora pri verskih in posvetnih prireditvah so sad resnega dela. Poleg tega pa šola indirektno zbira okoli sebe vse iskrene Slovence. Prav gotovo bi slovenska dvorana ne bila priča tako prenapolnjenim prireditvam, ako bi ne bilo šole.

Brez dvoma opravlja šola najpomembnejše kulturno in narodno poslanstvo in je zato poleg cerkve najvažnejša ustanova torontskih Slovencev. Dolžnost slehernega Slovenca mora biti, šolo podpirati in z njo sodelovati; dolžnost slovenskih staršev pa je, pošiljati svoje otroke v slovensko šolo in skrbeti, da rastejo v zavedne Slovence.

Naj gredo voščila in priznanja Slovenski šoli Marije Pomagaj, učiteljskemu zboru, nemurnemu ravnatelju g. Tonetu Zrncu C. M. ter župniji Marije Pomagaj z željo, da bi šola še v bodoče vršila vzvišeno poslanstvo med slovensko mladino in dočakala še mnogo jubilejev.

Fran

PISMO IZ WINKIPEGA

WINNIPEG, Man. — Precej dolgo je že od zadnjega dopisa iz našega konca. S tem ni rečeno, da smo ves ta čas spali ali pa se veselili. Res smo si vzeli po blagoslovitvi cerkve dva meseca počitka, potem pa spet krepko poprijeli za delo.

Najprej smo priklicali v življenje slovensko šolo ob sobotah. Dve poklicni učiteljici imamo v svoji sredi in prav radi sta sprejeli lepo in v narodnostnem pogledu tako važno delo. Pri starših kakor tudi pri številnih otrokih smo pa tudi našli veliko razumevanja in navdušenja. Tako se sedaj soboto za soboto zbira okrog cerkve naš drobiž. Vse kaže, da navdušenje ne pojema, marveč celo narašča. Za konec tega meseca, ko bomo imeli v dvorani cerkveno prireditev, že pripravljajo nekaj odrskih točk. Tudi v tem pogledu smo lahko ponosni, saj smo edina slovanska skupina, ki kaj takega zmore. Slovaki so pred leti nekaj poskušali, a ni šlo. Čehi in Hrvati pa še do poskusa niso prišli.

Istočasno smo se lotili dvorane. Res je bila za silo urejena že skupno s cerkvijo. A prav v tem času smo videli, koliko dela je bilo še treba, da so bile urejene še zadnje malenkosti. Inspektorji so za vsako stvar silno natančni. Zahtevajo vse "v skladu z zakoni", kakor da bi šlo za kakšno luksuzno dvorano v hotelu ali dvorani, kjer bi bile neprestano zabave in plesi z izredno udeležbo. Nič ne pomagalo, ko jim človek dopoveduje, da bo služila le naši skupnosti in da nimamo namena klicati vanjo ljudi od vseh strani. Hvala Bogu, sedaj je vse lepo v redu in odobrenje je že izdano. Na prvo nedeljo v oktobru smo imeli slovesno otvoritev in navlj je bil tolik, da ni bilo mogoče vseh sprejeti. Prepričan sem, da nam ne bo služila le tu in tam za kakšno sobotno prireditev, marveč tudi vsako nedeljo popoldne, mladini bo pa na razpolago tudi ob večerih med tednom. Da bi le hoteli priti ti naši fantje, ki so sedaj prišli od vseh strani v mesto in bodo tu ostali do spomladi.

Takoj po otvoritvi dvorane sem šel na misijon po zapadu za tri tedne. Prav iste postojanke kakor spomladi, le da sem stopil še v tri nove. Najprej v Saskatoon. Mesto bo imelo kakšnih 80.000 prebivalcev in leži približno v sredi med Winnipegom in Edmontonom. Mladino mesto s širokimi ulicami in lepimi, novimi mestnimi predeli. Letos bo še posebej čutilo blagodejni vpliv rekordne letine, ko bodo farmarji od daleč naokoli v njem puščali lepe denarce... V zadnjih letih se je tu naselilo kakšnih 15 naših družin, letos je pa prišla med nje še slovenska sestra Ivana Hozian. Kot begunka iz Prekmurja je v Kanadi začutila božji klic in vstopila v družbo Sionskih sester. Sedaj so jo po-

slale v Saskatoon, da tam dokonča srednjo šolo. Seveda sem njo naprosil, naj se ob prostem času malo posveti skrbi za naše ljudi, kar mi je rada obljubila.

V Edmontonu jih je tudi vedno več. Kar dobro jim gre, saj nisem slišal tožb o "težkem finančnem položaju". Vskas se zaveda, da je od začetka treba posušeno poprijeti, pa gre. Pri nekaterih se pa zgodi tudi to, da se njihovi podjetnosti še sreča malo bolj nasmeje, tako da v nekaj letih trdega dela dosežejo izreden uspeh. Tako se je zgodilo tudi v Calgary pri Počkarjevih, v Lethbridge pri Pahulje in Spenko, da omenjam samo nekatere. Doma prav gotovo ne bi mogli s svojo pridnostjo in podjetnostjo priti tako daleč.

Iz Edmontona sem šel še naprej proti zapadu v Edson in Hinton. Le malo naših ljudi je tam, a mislim, da je prav, če jih grem obiskat. Šel sem tudi v gozdarska taborišča, ki jih je tam okrog vse polno. V nekaterih dela tudi po 100 mož in fantov. Dan za dnem se kažejo nove lise v nepreglednih smrekovih in borovih gozdovih. V Hintonu je velika papirnica, ki dnevno zmelje 600 ton lesa. Prav tiste dni se je raznesla vesela novica, da jo bodo še znatno povečali. Kljub temu računajo, da je lesa v gozdovih vsaj za 100 let. Med tem bo pa že na posekanjih krajih spet zrastle. Zaradi kratkega poletja drevje namreč silno počasi raste.

Tri dni sem posvetil Edsonu, Hintonu in okolici. Po končanem delu mi je g. župnik ponudil, da me popelje preko Banffa v Calgary. Seveda sem z veseljem sprejel tako ugodno ponudbo. Nekaj krasnega je to in tako bo ostalo, saj je vse to ozemlje proglašeno za "National Park". Na severnem delu parka leži mesteca Jasper, na jugu pa Banff, vmes pa nad 150 milj dolgo ozemlje brez naselij in obdelane zemlje. Po dolini med

dvema vrstama gorskih velikih nov se vije lepa nova, široka asfatirana cesta. Iz brzečega avta sem občudoval lepote ene strani, pa me je župnik že opozarjal na še večje na drugi strani. Lepo izdelane lesene puščice ob cesti z velikimi napismi z imenom in velikostjo gore, ledenika ali jezera dajejo turistu zaželeno informacijo. Od časa do časa se pa pojavljajo na cesti lepo rejeni jeleni, srnjaki in kosmati medvedje in mirno čakajo, da odbrižmo naprej. Kakor da bi se zavedali, da žive v zaščiti narodnega parka. Na poseben primernih krajih z najlepšim pogledom na te naravne lepote lepo urejene galerije vabijo izletnika, da izstopi in se malo bolj potopi v to, kar leži pred njim... Ne vem, koliko stane ta nova idealno grajena cesta, ki nima drugega namena, kakor da vabi turiste v te dolej neznane kraje. Tudi ne vem, koliko bo stalo, da jo bodo imeli tudi v zimskih mesecih "odprto" za promet, kakor je letos prvič naznanjeno. Gotovo je to, da Kanada računa, da so to predeli, ki bodo privabili toliko tujcev, zlasti še sosedov od juga, da bodo vsi ti stroški ne le poravnani, marveč še dosežen velik dobiček. Prav v teh dneh naznanjajo kanadske turistične agencije, da pričakujejo za stoletnico leta 1967 cel bilijon dohodkov. Prav gotovo bo lep del te vsote dosežen v tem predelu. Nič čudnega se mi ne zdi, da je naš rojak v Lethbridge, g. Ludvik Pahulje v svoji podjetnosti letos zgradil sijajen hotel. Prav ob vhodu v mesto z južne strani leži, kjer prihajajo, in vsako leto gotovo v večjem številu, turisti iz ZDA prav na poti v naravne krasote zapadne Kanade.

Po opravljenem delu v Calgaryju, Lethbridge-u in Regini, kjer se naši ljudje vedno bolj utrjujejo in uspevajo, sem pohitel med svoje ovčice v Winnipeg. Rev. J. Mejač, C.M.

Newtorontske novice

Lepi prazniki Vseh svetnikov in vernih duš so za nami. Lučleže nistem mogel nič gotovega še povedati, ker smo prijave šele začeli sprejemati. To pot se je prvi javil akademski kipar g. Franc Gorše in za njim še g. Bajc iz Clevelanda. Za duhovne vaje sta zvedela v Božji besedi. Upamo, da se bo še kak moč ali fant prijavil izven Toronta, zlasti iz Oshawe ali Ajaxa, ki imajo v Manresi najbližje. Včasih se je tudi kdo iz Batawe in Guelpha teh duhovnih vaj udeležil. Vabimo vse slovenske može in fante, da se jih udeležijo. Dom duhovnih vaj jih lahko sedaj sprejme 60. In to število bi lahko dosegli, če bi bil še v nas tisti ogenj, ki ga je vlivljal v srca slovenskih moč in fantov pokojni škof dr. Gregorij Rožman, ki je skoraj vsako leto vodil v Manresi duhovne vaje za može in fante. Prijave na duhovne vaje sprejemata obe slovenski župniji v Torontu: Marija Pomagaj, 611 Manning Ave., Toronto 4, in župnija Brezmadežne, 225 Brown's Line, Toronto 14, Ont. — Ker bo v nedeljo, 8. dec., v dvorani Marije Pomagaj koncert slovenske mladine, ki ga prireja slovenska šola, v dvorani Brezmadežne pa miklavževanje, bomo duhovne vaje zaključili tisto nedeljo že ob 3. popoldne, da se bo lahko vsak udeležil še teh prireditev in da zaradi njih ne bo nihče izostal od duhovnih vaj.

O, srečni dom nad zvezdami, kjer bivajo vsi blaženi...

Čez nekaj dni bomo obhajali 4. obletnico smrti škofa dr. Gregorija Rožmana. Društvo Najsvetejšega Imena Jezusovega se je spomnilo pri svojem rednem mesečnem sestanku. Več naših članov je še pokojni škof Rožman sprejel v DNIJ. Na sestanku je imel zanimivo predavanje o anglikanski cerkvi profesor g. Lojze Ambrožič.

Sicer pa Društvi Najsvetejšega Imena obeh slovenskih župnij v Torontu čaka sedaj glavna apostolska naloga v tem letu: organiziranje zaprtih duhovnih vaj za može in fante, ki bodo v Manresi pri Pickeringu od 6. decembra zvečer do nedelje, 8. dec., popoldne. Laični apostoli, ki pomagajo jezuitom organizirati duhovne vaje, so nas že spraševali, koliko moč in fantov se bo duhovnih vaj udeležilo svete božične praznike. Zupa-

nja priprava se pa že polagoma začena. Naši skavti so že naročili božična drevesca in jih bodo tudi letos pred cerkvijo Brezmadežne prodajali. Župljane že opozarjamo na to, da ne bodo božičnih dreves kupovali drugod. Prav tako si bodo mogle družine obeh slovenskih župnij oskrbeti lepe božične plošče z božičnim govorom pokojnega škofa dr. Gregorija Rožmana. Prodajamo jih v obeh slovenskih cerkvah. Iz Celovca so nam sporočili, da bodo tudi Mohorjeve knjige dospele že za advent, prav gotovo pa pred božičem. Prav tako bodo Slovenci v Winnipegu in po ostalih krajih zapadne Kanade mogli dobiti Mohorjeve knjige pri misijonarju g. Jožetu Mejaču, C. M., prav tako tudi slovenske božične plošče.

Preden bo pa nastopil resni adventni čas, se bomo v dvorani Brezmadežne še enkrat posušeno razvedrili. Cerkevni odbor župnije Brezmadežne pripravlja namreč za soboto, 30. novembra, prijeten družabni večer, na katerem bomo enemu spet izročili dar v znesku \$500 in še 3 manjše darove trem od udeležencev družabnega večera.

Ker se naseljuje vedno več slovenskih družin okrog cerkve Brezmadežne, je razumljivo, da so začeli Slovenci v njeni bližini odpirati tudi trgovine. Tako je g. Dermastja odprl v začetku novembra mesarijo čisto blizu cerkve Brezmadežne. Župljani so mu rekli, da bo najboljša reklama, ako bo prodajal dobro meso, pristne kranjske klobase in ostale mesne izdelke okusno pripravljene. Želimu mu velik uspeh in da bi ustregel v celoti tudi našim željam. Prav tako je pred kratkim odprl na 3811 Lake Shore Blvd. brivnico Tony's Barbershop ljubljancan g. Janez Weibl, ki je živel preje v St. Catharines. Tudi on se Slovenecem toplo priporoča! G. Dore Bajda ima pa trgovino z blagom na 80 B Brown's Line že leto dni in že kar dobro uspeva. Tako postaja okrog cerkve Brezmadežne vedno močnejše slovensko naselje, ki prica, da smo imeli prav, ko smo v tem delu torontskega predmestja zgradili slovensko cerkev in dvorano.

Zadnje tedne so imeli razne obiske. Obiskal nas je preč. g. Rudi Cukjati iz Vancouverja in imel glavno župnijsko mašo; po maši se je pa udeležil bazarja KZL. On nam je prinesel vest, da je preč. g. Golja zapustil pred nekaj meseci Vancouver ter odšel za profesorja v Montreal. On je preje imel za Slovence v Vancouverju vsak mesec slovensko službo božjo. Sedaj so pa Slovenci spet brez slovenskega duhovnika. Kajti preč. g. Martin Turk in g. Rudi Cukjati sta oba na angleški župniji. Slovenci se bodo najbrže priključili kar hrvaški verski skupnosti, ki ima v Vancouverju svojega hrvaškega duhovnika. Koncem oktobra smo se po posvajali od gđ. Marice Potočnik, ki je prišla iz Ljubljane na obisk k svojemu bratu g. Blažu Potočniku. Kot poklicna učiteljica nam je takoj prikočila na pomoč pri slovenski šoli. Učila je 3. razred nad mesec dni in nam dala več praktičnih navodil za slovensko šolo. Slovenski otroci so jo takoj vzljubili. Njej je učiteljstvo res poklic in nam je ob slovesu rekla, da ji je bilo v veliko veselje, da je mogla tudi na obisku v Kanadi imeti stik z mladino. Sedaj jo je pa nadomestila gđ. Helena Marn, ki je bila pred nekaj leti še sama učenka slovenske šole. A ker izhaja iz zavedne slovenske družine, v kateri se mora slovensko govoriti, je Helena ohranila lep slovenski jezik in smemo upati, da se bo razvila v dobro slovensko učiteljico. Salezijanec dr. Franc Blatnik se je pa mudil pred

kratkim v družini našega župljana Franca Sterliča, ko se je vračal od predavanja, ki ga je imel v dvorani Marije Pomagaj, v Združene države.

Povpraševanje po sladkorju večje od ponudbe
LONDON, Vel. Brit. — Mednarodni sladkorni svet je objavil, da sodeč po sedanjih podatkih potrebuje svetovni sladkorni trg okoli 15 milijonov ton sladkorja za prihodnje leto. Ponudba nemara ne bo tolikšna, zato je verjetno, da bo cena sladkorja porasla.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
E. 167 — GROVEWOOD
5 sob in kopalnica na prvem, prostor za razširjenje na drugem, klet, nov furnez, garaža.
LAKELAND REALTY CO.
KE 1-6681 IV 1-8088
KE 1-3662
(12,15 nov)

V najem
Oddamo 5 sob zgoraj na 1011 E. 74 St., v sprednji hiši. Vprašajte na istem naslovu spodaj. (221)

Naprodaj
Dve kuhinjski mizi in 4 stole za vsako mizo in Kelvinator hladilnik. Kličite 261-0068. (219)

ZULICH INSURANCE AGENCY

18115 Neff Rd. IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

V najem
Oddamo 5 sob na 1383 E. 53 St., spodaj, zadaj. Vprašajte na 5371 Stanard Ave. spodaj, zadaj. —(218)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico blizu E. 55 in St. Clair Ave. Najemnina \$35. Vprašajte na 1334 E. 55 St. X

STAN'S SHOES

6107 St. Clair Ave.
Čevlji! Najboljši, skrbno izbrani za Vaše noge.
Ob torkih dvojne Eagle Stamps!

Madison-on-the-Lake
Ranch hiša, 3 spalnice naprodaj za \$13,950. Blizu jezera na mirni cesti, preproge v stanovanjski in jedilni sobi; električna kuhinja, priključena garaža. Kličite Ashtabula 964-9017 ali pišite na John C. Sutherland, 2405 West 9 St., Ashtabula, Ohio. —(219)

V fari sv. Vida
6-sobna enodružinska hiša in dvodružinska na enem lotu, 3 plinski furnez, lep lot, vse v dobrem stanju. Za več pojasnila kličite.
FRANCES HROVAT
Realtor EV 2-4535
(12,14, 18 nov)

Hiša naprodaj
Dvodružinska hiša, 5 sob spodaj, 4 zgoraj, na novo dekorirana, klet, garaža, parna gorkota, na E. 77 St. Kličite 884-0493. (222)

Pohištvo naprodaj
Pohištvo za štiri sobe je naprodaj. Kličite KE 1-9305. —(12,15 nov)

V najem
Oddam 5-sobno stanovanje, zgoraj, na 1093 E. 71 St. Oglasite se spodaj ali pokličite EX 1-1868. Zmerna najemnina. —(220)

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

Toda smrt ni prišla, dasi mu je v prsih rasla vse večja žalost, a glavo so mu spreletavale vse temnejše misli kakor oblaki, ki jih žene burja drugega za drugim, zaslanja jo sončni blesk in gase vsako veselje na svetu. Kajti Zbiško je razumel, a z njim tudi kneginja, da je Danuša, brž ko odide v Spihov, zanj toliko kolikor izgubljena. Tu so mu bili vsi prijazni, tam ga morda Jurand še sprejel ne bo, a prav gotovo ga ne bo hotel poslušati, zlasti če ga veže obljuba ali kak drug vzrok, ki je prav tako važen kakor verska obljuba. Pa kako naj bi tudi potoval v Spihov, ko je vendar bolan in se komaj more premakniti v postelji. Pred nekaj dnevi, ko mu je knez milostno podelil zlate ostroke z viteškim pasom, je mislil, da premaga radost v njem bolezen, in je molil iz dna duše, da bi mogel kmalu vstati in se pomeriti s križarji, toda sedaj je izgubil vsako upanje. Čutil je, da mu z Danušo izgine tudi veselje do življenja in odpornost smrti. Pride torej jutrišnji dan in pojutrišnji, pride končno sve-tičer in božični prazniki, kosti pa ga bodo še vedno bolele in omedlevica se ga bo še vedno lotevala, a pri njem ne bo tiste svetlobe, ki se odbija po vsej sobi od Danuše, ne tistih veselih oči, ki zro nanj. Kakšna tolažba in kakšna sladkost je bila, če jo je večkrat na dan vprašal: "Ali sem ti ljub?" In če jo je potem videl, kako ji je bilo nerodno in kako si je zakrivala z roko smehljajoče se oči ali pa se tudi sklanjala in odgovarjala: "Kdo pa drug?" Sedaj pa ostane le bolezen in žalost in hrepenenje, a sreča zbeži — in se ne vrne.

Solze so se zalesketale v Zbiškovih očeh in se mu počasi ulile po licih, potem se je

obrnil h kneginji in rekel:

"Milostljiva gospa, mislim, da Danuške ne bom videl nikdar več v življenju."

Toda kneginja, ki je bila sama v skrbeh, je odgovorila: "Saj bi tudi ne bilo čudno, če bi od žalosti umrl! Toda gospod Jezus je milostljiv."

Čez hip pa je dodala, hoteč ga vsaj malo potolažiti: "Ako bi Jurand, recimo, umrl pred teboj, bi prešlo varuštvo na kneza in name, a mi bi ti jo takoj dali."

"Kdaj bo neki umrl!" je odgovoril Zbiško.

Toda očitno mu je šinila nova misel v glavo, ker se je hipoma dvignil, sedel na postelji in rekel z neizpremenjenim glasom:

"Milostljiva gospa..."

Tedaj ga je zmotila Danuša, ki je pritekla z jokom in je že na pragu začela klicati: "Torej že veš, Zbiško! Oj, žal mi je za očeta, a žal mi je tudi zate, revček!"

Zbiško pa jo je, ko se mu je približala, objel z zdravo roko v vsej ljubezni in začel govoriti:

"Kako naj živim brez tebe, dekle? Saj nisem prišel sem, kaj čez reke in skozi gozdove, saj se ti nisem zaobljubil in ti služil zato, da bi te izgubil. Hej! Nič ne pomaga žalovanje, nič ne pomaga jokanje, da, tudi ne sama smrt, zakaj tudi če bi zrasla trava nad menoj, te duša ne pozabila bodisi na dvoru gospoda Jezusa, bodisi v dvoranah samega Boga Očeta... In pravim, pomoči ni, a pomoč mora biti, ker brez nje ni življenja! Slabost čutim v kosteh in trudne bolečine, toda vsaj ti padi pred gospo na kolena, ker jaz ne morem — in prosí jo, naj se naju usmili."

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SALON — Est. Business Fully equip., Air-Cond., 5 operators. Good location. \$2,300, GR 6-4058. (218)

TAVERN-RESTAURANT & ROOMING HOUSE — BY OWNER. Limited License. Estbl. many yrs. compl. modernized. Sacrifice bldg. & business. Ill health makes this real buy. \$58,000. — \$10,000 will handle. GI 8-9605. (221)

ACREAGE FOR SALE

5 WOODED ACRES — BY OWNER Near schools, churches and C. & N.W. — \$5,400. Phone Evenings. FR 6-2369. (219)

REAL ESTATE FOR SALE

ARLINGTON HTS. — BY OWNER — Face Brick Ranch. 3 Bdrms., 2 Baths, Built-Ins., Att. Gar., Crptg. \$19,950. — CL 3-2039. (219)

CARY — Reduced for Quick Sale, Attractive 3-bdrm., cape cod. Close to shopping and schools. \$17,000, by owner. — 639-4759. (219)

HINSDALE — TRI-STATE VILL 6 Rooms, 3 bedrms. Bi-Level. Built-ins. Large lot. 2½ car gar. Basement, W to W. carpeting. Priced for quick sale by owner. FA 3-7343. (218)

Danuša se je brž zgrudila kneginji k nogam, jih objela s svojimi rokami in skrila svoj jasni obraz v gubah njenega težkega krila, gospa pa je obrnila na Zbiška oči, polne usmiljenja, a hkrati presenečene.

"V čem vama morem izkazati usmiljenje?" je vprašala. "Ako ne pustim otroka k bolnemu očetu, me zadene jeza božja."

Zbiško, ki se je bil prej dvignil na postelji, je omahnil zopet na vzglavje in ni nekaj časa ničesar odgovoril, ker mu je zmanjkalo sape. Vendar je počasi začel na prsih sklepati roke, a naposled jih je sklenil kakor k molitvi.

"Odpočij se!" je rekla kneginja, "potem pa povej, kaj želiš, a ti, Danuša, vstani!"

"Poslušaj, a ne vstajaj in prosí z menoj," se je oglasil Zbiško.

Potem pa je jel govoriti s slabim in pretrganim glasom: "Milostljiva gospa... Jurand mi je bil nasproten v Krakovu... in bo tudi tu, a ko bi me oče Višonek poročil z Danušo, no — potem naj tudi potuje v Spihov, ker mi je nobena človeška moč več ne vzame..."

Te besede so prišle za kneginjo Ano tako nepričakovano, da je kar planila s klopi, potem pa je iznova sedla in kakor da ne bi bila dobro razumela, za kaj gre, vprašala: "Rane božje!... Oče Višonek?..."

"Milostljiva gospa!... Milostljiva gospa!" je prosil Zbiško.

"Milostljiva gospa!" je ponavljala za njim Danuša, objemaje iznova kneginji kolena.

"Kako je to mogoče brez očetovega dovoljenja..."

"Zakon božji je močnejši!" je odgovoril Zbiško.

"Bojte se Boga!"

"Kdo je oče, če ne knez?... Kdo mati, če ne vi, milostljiva gospa?"

A Danuša na to: "Milostljiva mamica!"

"Res je, da sem ji bila in sem kakor mati," je rekla kneginja, "in iz moje je tudi Jurand dobil ženo. Res je! A če bi bila enkrat poroka — je vsega konec! Morda bi se

Jurand celo razjezil, toda saj je tudi knezu podložen kot svojemu gospodu. Končno bi se mu morda ne povedalo takoj, šele kadar bi hotel dati dekle komu drugemu ali jo napraviti za nuno... Ako pa je storil kako obljubi — ne bo njegova krivda. Proti volji božji in pomoči... Za Boga živega, morda je to tudi volja božja!"

"Drugače ne more biti!" je zaklical Zbiško.

Toda kneginja, ki je bila še vsa razburjena, je rekla:

"Čakajta, da se spametujem! Ako bi bil knez tu, bi takoj stopila k njemu in bi ga vprašala: ali naj dam Danuško ali ne... Toda brez njega se bojim... Kar sapo mi je zaprlo, a tu tudi ni časa za razmišljanje, ker mora dekle že jutri potovati!... O ljubi Jezus! Naj potuje omožena — bo vsaj enkrat mir. Samo ne morem se spametovati — in nečesa me je strah, A tebe, Danuška, ni strah? Povej!"

"Brez tega bom umrl!" je prekinil Zbiško.

A Danuška je vstala od kneginjinih nog in ker ni bila le zaupnica dobre gospe, ampak tudi njena miljenka, jo je oklenila okoli vratu in jo začela stiskati z vso silo.

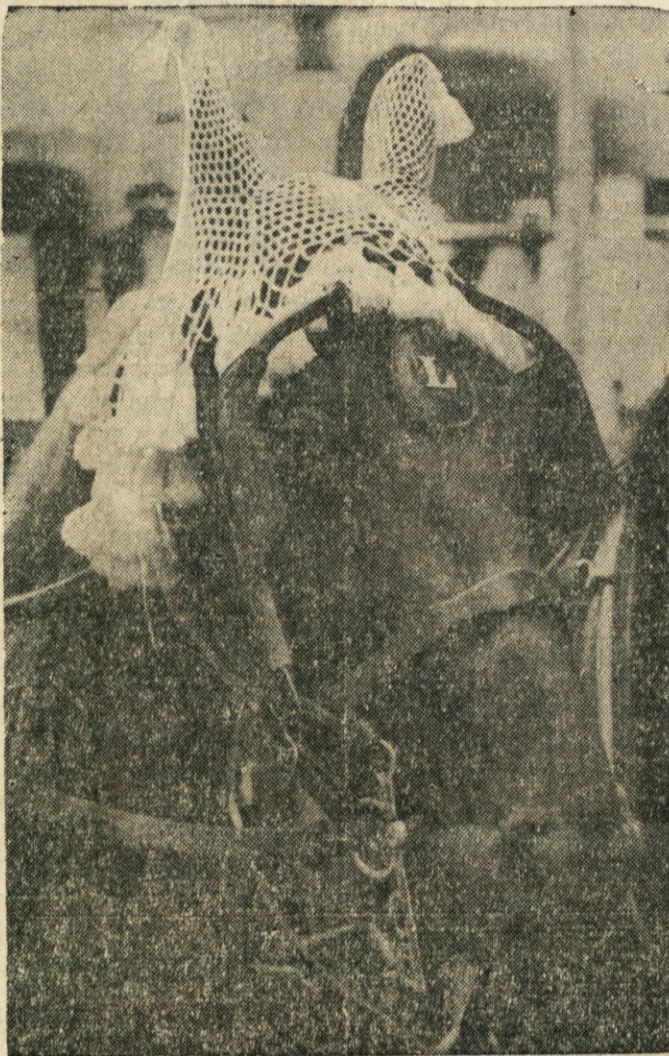
Toda kneginja je rekla: "Brez očeta Višonjka vama ničesar ne povem. Skoči ponj čimprej!"

Danuša je skočila po očeta Višonjka, Zbiško pa je obrnil svoj blede obraz h kneginji in rekel:

"Kar mi je gospod Jezus namenil, to bo, ali za to tolažbo naj vam, milostljiva gospa, Bog poplača."

"Ne blagoslovljaj me še," je odgovorila kneginja, "ker se še ne ve, kaj bo. Ti pa mi moraš priseči na svojo čast, če se tudi poročita, da ne boš branil iti dekletu k očetu, da ne skličeš božjega prekletstva nase in nanjo."

"Na mojo čast!" je rekel Zbiško.



SVOJEVRSTNA REKLAMA — V Pittsburghu sta nedavno vozila po mestnih ulicah konja v opremi, kot jo kaže slika, da bi vzbudila pozornost in zanimanje za kolo-nialno pohištvo v neki veliki trgovini.



NAVADILA STA SE DRUG NA DRUGEGA — Umetnica Haether Johnson v Kansas Cityju, Mo., si je vzela čas in potrpljenje, da je ustvarila med muco in psičkom prijateljsko sožitje, kot ga vidimo na sliki.

"Torej ne pozabi! Jurandu pa naj dekle ne pove takoj. Bolje bo, da ga novica ne osmudi kakor ogenj. Pošljemo ponj iz Čehanova, da pride z Danuško, in takrat mu sama povem ali pa poprosim kneza. (Dalje prihodnjic.)

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRACEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI OD \$200.00 NAPREJ
365 East 156th Street KEnmore 1-9411

Oseminšestdeset let

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKASLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki

Premoženje: \$14,500,000.00
Število certifikatov: 48,000

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta: otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejše vrste certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi tri načrte operacijskih podpor do vsote \$400.00.

Ako še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudi se in pristopi takoj — bolje danes kot juri!

STARSI, VPIŠITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovanini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

1882



1961

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN SKRBNE MAME IN STARE MAME

MARY MILNER

roj. ZALOKAR,

ki nas je za vedno zapustila dne 8. novembra 1961.

V miru božjem zdaj počivaš, zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer sonce več ne otemni, kjer sreča, mir, ne mine več.

Prosi ljubelega Boga za nas, ir ko pride pa poslednji čas, da vsi enkrat spet se snidemo ter vso večnost veselje uživamo.

Zalujoči otroci:

JAMES, EDWARD, JOSEPH — sinovi

ROSE, por. McHUGH — hči

PATRICK — zet

JULIA, MARY, FRANCES — snaha

Vnuki, vnukinje in pravnuki.

Cleveland, Ohio, 12. novembra 1963.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslovo menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO